

Agustí Ensesa Bonet
Escola de Tastavins del Gironès

El vi Verdeo

Blanc 2010

Jove, actual, fresc, així és aquest vi 100% Verdejo, de color groc clar amb reflexos verdosos. Posseeix clares notes de fruita tropical, acompanyades de notes cítriques i un toc de fonoll característic d'aquesta varietat de raïm. La seva intensitat aromàtica se suma a la frescor, elegància i llarg postgust en boca. Perfecte per a l'aperitiu, marisc i peix amb salses exòtiques». D'aquesta manera tan clara i

concisa defineix la darrera etiqueta explicativa d'aquest vi comercialitzat per la casa Torres, que compartim totalment amb una copa d'aquest vi fresc a la mà i davant de l'ordinador per fer la nota de tast setmanal.

El celler elaborador: La casa Torres, tan coneguda i estimada per tots els professionals de l'hoteleria, alimentació i consumidors en general, elabora aquest vi dins de la DO Rueda

da en col·laboració amb la Cooperativa Agrícola Castellana, ubicada a la localitat de La Seca, propera a Rueda (Valladolid), capital de la zona vitivinícola que li dona nom. Va ser als anys 70 quan es va crear la D.O. amb l'assessorament del gran enòleg francès Emile Peynaud per elaborar vins frescos i afruitats amb la varietat Verdejo, pràcticament desconeguda en aquells moments. Per a més informació: www.torres.es i www.girovi.cat.

Col·leccionisme

Sardanes a Tordera

El club filatèlic local commemora 35 anys de «La nostra dansa»

Xavier Romero

Demà dimarts, dia 22 d'agost, s'inaugura a Tordera una gran exposició filatèlica i de col·leccionisme en commemoració dels 35 anys d'activitat de l'entitat local dedicada a la sardana i que s'anomena «La nostra dansa». Dissset expositors de les comarques gironines i de la

veïna del Maresme aportaran material molt divers, i quatre d'ells presentaran específicament objectes impresos dedicats a la sardana.

L'esdeveniment forma part dels actes oficials de la festa major de Tordera i l'organitza el Club Filatèlic de la localitat, que compta amb la col·laboració de l'Ajuntament, de la Federació Catalana de Societats Filatèliques i de l'entitat «La nostra dansa». L'escenari de la mostra és el de la biblioteca municipal, i a partir de les 6 de la tarda es procedirà a la inauguració oficial.

Les col·leccions i treballs de recerca resulten força diversos, com es pot apreciar en la relació de participants: «Fauna invertebrats», Joaquim Camps; «A.T.M. col·lecció didàctica», Joana Freixas; «Pintura espanyola», Pepita Sasanedas; «Marques de submarins nuclears americans», Jesús Cercadillo; «Andorra espanyola», Miquel Estruch; «Fantasia musical», Josep Morraja; «Historie postal de Girona», Antonio Moreno; «100 anys de Rotary», Josep Mª Valverde; «Antics Estats italians», Enric Mir; «Matasegells especials de Barcelona», Joan F. Molina; «Història postal de Catalunya», Pere Subirà; «40 anys d'història postal de Franco», Joan Isern; i «Numismàtica», Rafael Pérez. Pel que fa a les aportacions específicament sardanistes, són les següents: «La sardana», Pepita Sasanedas; «Festes i tradicions», Pere Martí; «La sardana», Assumpció Carbonell; i «La sardana a través de les postals», Xavier Romero.

Aquesta Expotor 2011 tindrà un segell personalitzat especial, el qual s'afegeix a uns altres

EXPOTOR 2011 35è Aniversari de LA NOSTRA DANSA

quatre d'anteriors, a més d'un facial oficial per al correu ordinari que es va emetre amb motiu de la Juvenia 2005. Val a dir que el Club Filatèlic de Tordera és una de les entitats més actives de tot el Principat, que va organitzar la primera exposició oficial catalana l'any 1985, a la qual en seguien d'altres, i que el seu president és de fa uns 30 anys, Joan Isern López, és l'actual mandatari de la federació, escollit a la darrera assemblea general d'ara fa uns quatre mesos.

D'altra banda, els filatelistes i col·leccionistes torderencs mantenen des de sempre un estret lligam amb els seus companys gironins; aquells acostumen a participar en un bon nombre de manifestacions a la nostra demarcació, i el mateix Joan Isern va ser el gran vencedor de la catalana celebrada a Girona ciutat l'any 2005.

Una altra circumstància que es torna a produir en aquesta mena d'esdeveniments i que voldríem destacar, és que els filatelistes, com passa a Girona, Torroella de Montgrí, Ripoll, Sant Feliu de Guíxols, Banyoles, i d'altres llocs, mantenen una estreta relació amb la resta de les entitats de les seves localitats respectives, i quan arriben les festes majors o altres dates assenyalades, s'ofereixen desinteressadament per, en col·laboració també amb els ajuntaments, organitzar aquests certamens i exposicions, que tant servei fan per recuperar el patrimoni, divulgar la història, i promoció dels temes d'interès de cadascuna d'aquestes poblacions. Tordera torna a ser, doncs, un clar referent en aquesta mena d'activitats culturals.

Gironins del segle XIX

Antoni Soler Bou

No es deixi enganyar per aquests cants de sirena, cregui'm.

– Vol dir? A mi sembla que aniríem més bé.

– Espanya sempre serà Espanya. La nostra economia no s'aguantaria si fóssim independents. A més hi ha la història!

– Els diners no tenen pàtria. Aquí hi ha bons negocis per fer i de ben segur que trobarem bons socis per tirar-los endavant. I de la història d'Espanya, millor no en parlem, amic meu... És un país que per la seva mala traça a cada bogada perd un llençol.

Antoni Soler Bou va néixer a Sant Feliu de Guíxols en una data incerta de les primeres dècades del segle XIX. Va estudiar dret a la Universitat de Barcelona i el 1856 va marxar a Puerto Rico, que aleshores encara era territori de la corona espanyola a ultramar. Allà feia sis anys que s'hi havia traslladat el seu germà Narcís, nascut el 1832, per dedicar-se al comerç amb la Península Ibèrica.

Antoni Soler va fer arrels a la colònia caribenya. Després de casar-se, el 1859 es va instal·lar a una localitat anomenada Humacao, situada a l'est de l'illa i allà es va convertir en un dels personatges més influents de la societat colonial. La seva presència en institucions clau ho demostra. Per exemple, va arribar a ser el tinent coronel del Batalló de Voluntaris número 8 d'aquella població. I sobretot és remarcable la seva dilatada trajectòria política. El 1876 va ser escollit alcalde d'Humacao i diputat al Congrés espanyol pel districte de Guayama, formant part de la candidatura del Partit Liberal Conservador, dominador absolut de les institucions representatives de la metròpoli a la colònia. Soler va mantenir l'acta de diputat fins el 1886. Val a dir, però, que a partir del 1879 va ser el representant del districte d'Humacao. A més, des del 1881 el nom del partit es va canviar pel de *Partido Español sin Condiciones*, en una clara al·lusió al seu posicionament ideològic, radicalment oposat a cap mena d'autonomia o independència d'aquell territori.

Malauradament no hem pogut esbrinar com van ser els darrers dies de la vida d'Antoni Soler Bou. Segurament, però, no va arribar a ser testimoni de la desfeta colonial espanyola el 1898. Fruit d'aquell episodi, Puerto Rico va passar a l'òrbita d'uns puixants Estats Units que, com és prou sabut, acabarien dominant mig món i que al llarg de tot el segle XX van intervenir sense miraments en les polítiques dels estats de la resta del continent americà.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador i periodista